

[Freddy Madsen.]

det, som beskæftigelsessituationen i byggefagene på nuværende tidspunkt kræver. Som et første skridt har vi fremsat forslag om byggemomsens ophævelse, og allerede det vil have en gunstig virkning.

Dertil kommer, at man skal betænke, at byggeriet indtager en nøgleposition i hele økonomien; derom vidner den lange række af følgevirkninger, det har fået, at netop byggeriet er standset. Men derudover vil vi gerne pege på en række andre vigtige arbejder, der fra mange sider, også under debatten i dag, er udtrykt ønske om at få udført. Det drejer sig f. eks. om en række opgaver til forbedring af miljøet, oprensning af vandløb, standsning af forurening af havet osv. Til løsning af disse og andre opgaver kunne der ud over statsmidler gives mulighed for udvidelse af kommunernes lånemuligheder både her og i udlandet.

På energiområdet peger vi på opførelse af et statsligt olieraffineri og udbygning af gas- og el-ledningsnettet, og af større enkeltopgaver melder sig naturligt, som det også tidligere har været nævnt, en fast forbindelse over Store Bælt. Disse meget rimelige krav vil ikke løse problemet alene, blot afbøde nogle af de værste virkninger. Til gengæld må det også, som det er fremhævet her i debatten i dag, være et ufravigeligt krav, at der omgående ydes fuld erstatning for tabt arbejdsfortjeneste til dem, der kastes ud i ledighed. I forbindelse hermed og også med andre spørgsmål, der har været rejst til arbejdsministeren, vil jeg gerne spørge, om han vil ophæve den urimelige 26 ugers bestemmelse. Han har tidligere lovet, at han ville se på den sag, og jeg synes, at tidspunktet er meget passende til at give konkret tilsagn på dette område.

Naturligvis vil man spørge, om vi nu har råd til at gennemføre en sådan rimelig politik, og især har der også i debatten her i dag fra regeringens side været nævnt spørgsmålet om valutabalancen. For det første mener vi ikke, vi har råd til at lade være, for det andet kræver de fleste af disse foran-

staltninger meget lidt valuta, og så længe man tolererer spekulation i jord og fast ejendom og skattesnyderi for milliardbeløb, er det spørgsmål helt irrelevant. Men desuden foreslår vi at gennemføre en egentlig importregulering og kontrol med udenrigshandelen. Allerede for et halvt år siden rejste vi spørgsmålet om at indføre en importregulering for konfektion, og vi ser gerne andre områder inddraget. Vi mener også, at der kunne gennemføres et totalt stop for de dyreste biler, dyrt pelsværk og andre af den slags luksusvarer.

Problemerne omkring beskæftigelsen hænger nært sammen med hele spørgsmålet om samfundsstrukturen, og den aktuelle situation rejser igen spørgsmålet om mere omfattende indgreb imod storkapitalens magt. Der tales meget om nødvendigheden af at styre kapitalen, og det er rigtigt, at det har en afgørende betydning i kampen mod arbejdsløsheden. Vi anser ikke de forskellige forslag, som har været fremme, hverken når det drejer sig om kapitalråd eller noget i den retning, eller når det drejer sig om ØD, for at være egnede i så henseende. Skal der gøres noget, må det gøres effektivt, og der må gribes virkeligt ind. Det vil sige, at man i første række må nationalisere banker, kreditforeninger, forsikringsselskaber, oliemonopoler og andre store foretagender af betydning for kapitalstyringen. Samtidig må der gennemføres love mod kapitalflugt og sikres medarbejderne afgørende indflydelse på virksomhedernes ledelse. Gennemførelsen af sådanne foranstaltninger vil ikke garantere fuld beskæftigelse, for kapitalismen ville fortsat bestå med de lovmæssigheder, der behersker den, men det kunne sikre nogle muligheder for at hindre, at krisens virkninger ensidigt kastes over på den arbejdende del af befolkningen, som det efter vores opfattelse sker nu.

Vi nærer ingen illusioner om, at den nuværende regering vil foretage den slags indgreb. Hvad værre er, den har bevist, at den ikke vil være med til at tage nødvendige, men forholdsvis beskedne skridt til blot at